

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu Romanu ese Duminec'a si Joi'a, la fiecare döne septemani cu adansulu Foisiorei. — Prenumeratiunea se face in Sibiu la espeditura foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scisorii fiancate, adresate către espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 95.

ANULU XXV.

Sibiu 1|13 Decembre 1877.

Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a.
Inseratele se plătesc pentru antă'a óra cu 7 cr. sirulu, pentru a döna óra cu 5½ cr. și pentru a treia' repetare cu 3½ cr. v. a.

Diu'a de Sântul Andrei respective aniversarea memoriei Mare-lui Andrei Baronu de Siagun'a, nemuritorului Archieppu și Metropolitul de odinióra, s'a serbatu eri in biseric'a nôstra asiá dupa cum anunciaranu in numerulu trecutu. Dupa St'a liturgia a urmatu unu parastasu solemnulu celebrat de Preacuviosi'a Sea P. Archimandritu și Vicariu archiepiscopescu Nicolau Pope'a cu asistentia numerosa. Atâtul sub decursulu liturgiei cătu si a parastasului chorulu ce-lu constitue mai multe dómne, domnióre si domni din inteligenția miérénă a Sibiului, si din teologii seminariului nostru, a esecutatu intr'unu modu inaltiatoriu de inimi si nu greșimur déca dicemus preste asteptările publicului deprinsu cu music'a vocala in quartetu dela prim'a productiune.

In preséra junimea nôstra seminaria la esecutatu in sal'a cea mare a seminariului, frumosu si corespunditoru decorata, programulu publicat in urulu trecutu intr'unu modu forte satisfacatoriu. Si aici nu putem decătu cu placere sa inregistramu unu progresu. Afara de piele de musica vocala si temele au fostu luate cu multa ingrijire si studiu; numai prea multe pentru o siedintia publica. Cătu privesce music'a vocala, esecutata eri in biserică si alalta séra la sieint'a publica trebuie, sa esprimam recunoscint'a nôstra tuturor celor ce au participat activu, cu deosebire neobositului zel alui prof. D. Cuntianu.

Publiculu romanu a participat in mare numeru la ambe solemnitătile. Dintre neromâni amu vediutu pe dlu prof. dela academi'a reg. ung. Dr. Sentz, vechiu veneratoru alu defunctului Mare Archipastoriu, si famil'a acestuia.

Spatiulu ne demanda a fi forte avari in descriere, cu töte ca solemnitătile aru merită o descriere mai ampla.

Eri amu primitu spre publicare dela unu june teologu din Blasiu o frumosă salutare adresata Societătiei „Andrei Siagun'a". Cu parere de reu trebuie din lipsa de spatiu sa o retienemu dela publicare.

Resbelulu.

Sibiu, 30 Noemvrie
12 Decembrie

Ce se asteptă de multu, s'a intemplatu. **Plevn'a**, acelu colosu care a inghitit vieti'a multoru mii si mii de ómeni, a cadiutu Luni in 28 Nov. (10 Dec.) in mânila armatei aliate. Corespondentul nostru particularu din Bucuresci ne-a comunicat acăstă scire importanta inca in aceeasi di. Luni dimineața armata intrégă din Plevn'a a pornit spre riulu Vidu, pentru a strabate prin corpulu de granatieri rusesci către Vidinu. Dupa o lupta crâncena de cinci óre turci fura respinsi si **Osman-pasi'a**, ranitu la unu picioru, si-a predat sabia, precum ne telegraféza corespondentul nostru din Iasi, **principelui Carolu**, **Domnulu Romaniei si comandanțulu supremu alu armatei aliate in giurul Plevnei**. Deodata cu capitulatul si intrégă armata iturăcesca. Numerulu prisonierilor următorilor nu este precisabilu. „Wiener Tageblatt" prezentă

e scí, ca au capitulat 40,000 ómeni cu 400 tunuri. Soldatii turci prinsi moru de fome si de frigu. Perderile in morti si raniti pe ambe părți sunt mari. Astazi inca nu putem scí incătu au fostu angajate la lupta si trupele române. Probabil este, ca positiunea la rip'a stânga a riului Vidu, a fostu ocupata si de români. Orasiele Romaniei cu Bucurescii si Iassi in frunte se iluminéaza.

In urm'a acestei catastrofe, fără indoiela celei mai insemnante in acestu resbelu, armata aliata in giurul Plevnei se va imparti in mai multe părți. Români vor opera către Vidinu, o parte din rusi vor merge către Suleiman-pasi'a si alt'a va trece Balcanii pentru a sprinzi actiunea inceputa de generalii Gurko si Radetzky.

Vien'a, 9 Decembre.

In fati'a unei situatiuni atâtua de precarie, complicate inlauntru si grave in afara, cuvintele Majestătiei Sele imperatului si regelui monarhie austro-ungare, adresate delegatiunilor au fără indoiela o insemnitate forte mare, pentru-ca in ele se oglindéaza voint'a si resolutiunea celui dintău dintre cei doi factori, cari constituiesc voint'a statului. Pentru că sa putem pretiu din punctul nostru de vedere valórea cuvintelor exprimate de capulu statului, mi permitu considerarea unor momente, cari dupa cum credu eu trebuie sa le avem in vedere in asemenea casuri: In monarchile constitutionale voint'a monarhului si voint'a cetatiilor combinate la olalta forméza voint'a statului. Monarchulu a vorbitu, si-a esprimat voint'a; către cine? către delegatiuni! Cine suntu delegatiunile? Ele suntu factorulu, prin care se exprima ex profeso si de jure voint'a cetatiilor din intrég'a monarhie, suntu reprezentanti'a tuturor cetatiilor! Asiá aru fi sa fia, dar' este adeveratu asiá cum e? In monarchia austro-ungara suntu intre alte rase si trei milioane de români, cari contribuiesc la vieti'a statului cu săngele si sudorea lor. Cine i representa pe ei? căci in list'a domnilor delegati nu se afla pomenire de numele vre-unui român. Ier' déca intre domnii delegati cari depunu de presentu in Vien'a voint'a poporelor din monarchia in fati'a vointiei monarhului spre a alcatui in chipulu acesta voint'a statului — déca intre acesti domni delegati nu se afla nici unu român, implica óre voint'a esprimata de delegatiuni si voint'a celor trei milioane de români? Cea mai patrundetóre minte nu va fi in stare că sa véda apriori séu sa demonstre analitice, ca voint'a românilor inca se exprima ex profeso si de jure prin delegatiunile in cari ei nu suntu reprezentati. Nu! noi nu suntemu reprezentati prin delegatiuni! Voindt'a si dorint'a nôstra remanu latente, necunoscute si neconsiderate. Dar' monarchulu a vorbitu către delegatiuni, delegatiunile suntu reprezentanti'a poporelor din monarchie si noi nu suntemu reprezentati prin delegatiuni; deci se nascu de sine intrebările: Suntemu noi trei milioane de români, cari dâmu pentru aperarea statului 120,000 de bratii — suntemu noi unu poporu in monarchia habsburgica séu nu? Déca cum-va suntemu, atunci ne privesc si pre noi, au mare

insemnatate si pentru noi cuvintele monarhului, cari suna: „La totu casulu am firm'a convingere, ca déca o fi sa ne intrepunem pentru interesele nôstre, potu contă cu tóta sigurant'a pre suscursulu patrioticu alu poporelor mele." — Ier' déca nu suntem unu poporu in monarhia habsburgica, atunci ce suntemu? Unde suntemu si ai cui suntemu? Referescu-se s' la noi inaltele cuvinte de mai susu adresate de capulu statului către delegatiuni? De cum-va nu se referescu vorbiv'a cându-va monarhulu si cu noi? Cum ne numimur noi dupa teoriile dreptului de statu? Are locu si o positiune că a nôstra intre ramele ideiei moderne de statu, căci Austro Ungaria se numesce statu modernu? Eu din partea-mi nu voi respondu la aceste intrebări, ci voi face intrebuintare de unele cuvinte ale clasicalui poetu anticu, că sa potu dice: O radia a dilei! tu ce luceai odinióra inaintea cetăției celei cu siepte porti! vino si luminéaza in statulu celu cu siepte provisorii, că sa ne putem mai bine vedea cu totii cine suntemu si cum suntemu. Sa speram că nu va trece multu tempu si lucrurile se voru lamurii in favorulu dreptăției si alu binelui comunu, si pâna atunci sa avem in vedere ceea ce dice Schiller in W. T.

An's Vaterland, an's theure schliess dich
an,
Das halte fest, mit deinem ganzen Herzen
Hier sind die starken Wurzeln deiner
Kraft;

Dort in der fremden Welt stehst du allein.

Contele Andrassy jóca fatia de delegatiuni rol'a englesului, care fiindu intrebuitu de unu filosofu: cătu face 5+6 a statu si a disu că sa-i spuna mai intău ce intrebuintare are de cugetu sa faca din responsulu ce luva dă. Astfelu si contele Andrassy mai nainte de a presentá cartea rosie, mai nainte de a respondu delegatiunilor precisu si hotarită cătu face 5+6 cauta că se afle dela delegatiuni intrebuintarea ce au de cugetu acestea a o face de responsurile lui.

Romania si pres'a italiana.

Estragemu din „Diritto" dela 29 Novembre urmatorele pasagie ale unei corespondintie prvitore la situatiunea Romaniei si la recunoscerea independentie séle de către Europ'a:

„Ei (români) facu resbelu Turciei numai pentru a se aperă contr'a nedreptelor atacuri ale imperiului otomanu, si pentru a protege absolut'a loru independentia. Ei voru sa conserve ceea ce au si voru sa rupa, odata pentru totu-déun'a, legaturele cu Turcia' adi reu definite.

„Romania era independente de dreptu si de faptu, si cu töte acestea Englitter'a si alte puteri considerau statulu latinu dela Dunare că o provincia otomana.

„Pórt'a nu incetă de locu in notele séle, de a consideră Romania că facându parte integranta din imperiulu ctomanu; si déca ni s'aru dice ca nu e nici unu reu de a vedea trecute pe chartia asemenea copilaresci pretenzioni, vomu respondu ca gurvernulu Sultanului, nemultiamitu pe cuvinte, trecea si la fapte, de aici nenumerate greutăti cari, mai multu de cătu interesele române, aduceau paguba intereselor statelor europene."

Diarulu italianu arăta apoi cum Romania, cautându a propasi pe cala economica, a voit u sa incheia conveniuni speciale cu Turcia' pentru drumuri de feru, navigatiune, telegrafu si poste si cum Turcia' totu-déun'a s'a opusu numai că sa nu trateze cu Romania că egalu cu egalu. Apoi adauge:

„Mai multu de cătu ori-cându este timpulu că acestu felu de manej, demnu de timpii barbari, sa inceteze odata pentru totu-déun'a si ca, in interesulu comerciului europen, sa se stabilésca intre Romania si Turcia' relatiuni potrivite cu cerintele civilisatiunei moderne.

Venindu apoi la cestiunea recunoscerei independentie statului română de către Europa, „Il Diritto" se exprima astu-feliu:

„Ori-cine studiează de aprópe starea politica si sociale a Romaniei, vede indata ca acesta tiéra a fostu lasata inapoi cu döne secole pe calea progresului de putredulu si corruptul imperiu alu sultanilor; este veditu ca Turcia' nu pote nimicu contribui la aperarea Romaniei, de atacurile ce i-aru putea veni din afara, si că români sa contribue la mantinerea armatei turcesci, pe cându basi-buzucii si Cherchezii nu suntu capabili de cătu pentru a jafui si a pustii tiermulu românescu; asiá dar', in numele civilisatiunei, Romania trebuie sa inceteze de a mai fi legata de Turcia' dupa cum guvernele despotice din trecutu legau pe unu cetatién liberu de unu tâlhariu, de facatoriu de rele, căci asemenei legaturi cari adi nu mai au ratiune de a fi, oprescu pe tenerul principatu de a urmá cu sicurantia pe calea progresului, dupa exemplul Italiei si alu Franciei cari i suntu surorii mai mari.

„E cu neputintia, că resbelu, dupa puterile garante sa mai caute a legă pe Romania de Turcia'. Acést'a aru insemnă ca voiesce sa faca curentele a se intörce inapoi la isvorulu lui; ca voiesce — permitanise comparatiunea — a formă prin siluire unu grupu monstruos că alu fratilor siamesi legându la unu locu pe unu poporu teneru, laboriosu, activu, docilu si iubitoriu de economia, din aceeasi rasa cu italianoii, si care a facutu pasi mari pe calea progresului, cu unu imperiu in descompunere, in care nu domnesce de cătu o gramadire din töte rasele rapitóre ale Asiei. Aru fi totu un'a că si cându aru voi cine va sa lege corpulu sanatosu si resboinicu alu unui cetatién civilu, de cadavrulu unui basi-buzucu."

Sibiu 29 Novembre.

(Diurnalistic'a magiara despre armata Romaniei. — Bravurele ostasilor români in resbelulu oriental. — Impintenarea tinerimii magiare-aristocrate la insufletirea militara-belica! :)

Tienemu inca in buna memoria persiflagiele diurnalisticiei magiare si magiarone, — asupr'a valórei militarie a armatei române; lectorii acestui diurnal 'si-voru aduce aminte de cele reproduse la timpulu seu in acesta fóia, cum adeca „Hon" si dupa elu alte diurnale magiare, inca la anulu 1868 publicase o disertatiune in foiletonulu seu, dela unu compatriot magiaru, carele emigrase din Ungaria' asie-

diendu-se cu domiciliu in *Bucuresci*, si in carea disertatiune autorulu de pingea cu cele mai compromitietore colori tote referintele sociali, materiali si intelectuali ale Romaniei, esponentanduse intr'altele in celu mai persiflatoriu modu despre neinsemnatatea si deplorabilitatea militiei romane, pre care o qualifică atat de lasia in catu afirmă si asecură pre confratii sei magiari de dincoci: „ca o companie de honvedi si unu micu despartimentu de husari — ajunge spre a aruncă in Dunare si a nimici cu totul intrég'a armata a României!“

Asemenea apoi se pronunciă tota diurnalistică magiara si jidana — magiarona-turcofila, tocmai acum e anul, — candu adeca *russii* trecuta *Prutului* si gubernul Romaniei ordonă mobilisarea si punerea pe picioru de resbelu a armatei sale; pe atunci nu numai „Hon“, „Ellenor“ ci si turcofile „Neue freie Presse“ si „Deutsche Zeitung“ din Vienă — si umplu colonele cu reflexiuni degradatoré asupr'a ostasiloru romani afirmandu: ca suntu intr'o stare primitiva démna de compatimiu; de esterioru deploabilu si cete de tote badaranii frivole.

Trecuta rusii Dunarea, se lati resbelulu in *Bulgaria* cu turcii, statulu Romaniei inchiea conventiunea de alianța pentru cooperatiune cu armat'a rusescă, si tienete bine Romania la noue insulte ale diurnalisticei magiare si germane turco-file, numind'o tradatoria fatia de inalt'a Pórtă otomana.

Cooperatiunea armatei romane, bravurele eroice reportate in diferitele lupte si mai vertosu cele manifestate, la asaltulu asupr'a redutei „*Grevita*“ demustrara virtutea si valoarea militara a armatei romane; dar' apoi tote acestea recunoscute si laudate de diurnalistică nepartiala si neingagiata in soldulu turcescu — amutira vócea diurnalisticiei turco-file. — Ele n'au luat macar' notitia despre aceste bravure ale ostasiloru romani, ci retacându-le nu se sfiau a travestă din adinsu casurile speciale. Bravur'a cea mai recenta a armatei romane de sub comand'a colonelului *Slaniceanu* la luarea *Rahovei*, foile nepartiali din esternitate si mai vertosu cele din Rusia, Francia, Germania dar' si cele din Anglia si Austro-Ungaria o recunoscura că démna de celu mai bunu renume a ori carei armate de ale poterilor mari europene carea merita a fi pusa alaturea acelor'a; numai turco-filele magiare „*Pesti Naplo Ellenör*“ si alte germane atribuira invingerea acesta colonelului germanu *M.*.... atasiu lângă comand'a armatei romane.

(Va urmă)

Precum adese mai nainte asiá si asta data membrulu Pacurariu a procesu in modu violentu si nechibisuitu, atragendu-si displacerea pâna si a amiciloru sei de altcum intimi. Vice-comitele a respunsu si a respinsu pretinsele nerendueli ce s'aru fi comisu in cestiunea anularei amintite. Adunarea generala hotaresce apoi, ca alegerile amplioatiilor comitatensi sa se faca in 16 eventualu si in 17 Decembrie.

Dupa rezolvirea unoru obiecte mai merunte urmeza alegerea comisiunei de candidare. Resultatulu este alegerea unanima in acésta comisiune a membrilor: G. Kapp, A. Arz si Dr. Au-reliu Brote.

In comisiunea permanenta comitatensa s'au alesu 27 sasi si 13 români si anume: E. Macelariu, Dr. D. Racuciu, Dr. I. Borci'a, I. Hanni'a, Dr. A. Brote, V. Romanu, Z. Boiu, I. Pred'a, I. Bolog'a, N. Ciugudeanu, N. Dragana, I. Stoicu't'a si I. Piso.

In comisiunea electorală s'au alesu 27 sasi si 7 români, anume: P. Brote, N. Cristea, A. Lebu, B. Petri, Dr. I. Nemesiu, I. Pop'a si P. Dunc'a.

Sibiu, in 11 Dec. 1877.

Pacurariada. In siedint'a de ieri a congregatiunei noue a comit Sibiu Dr. Pacurariu si-a inmultitu meritele sele herostratice si in sinulu congregatiunei, si vis-a-vis de societatea culta.

La respunsulu, ce a datu vice-comitele la intercalatiunea lui Dr. Pacurariu in caus'a recurselor intrate cu privire la compunerea liste alegatorilor din cetatea Sebesiu, — acest'a replicându, — a insultatu pe vice-comitele intr'unu tonu necuviosu, de care unu omu cultu nu se obici-nuesce a se folosi.

Vice-comitele a vrutu sa respondă, — insa comitele supremu nu i-a acordatu cuventu, si asiá affair'a a re-masu neresolvita.

Ca comitele supremu pe insultatoriulu unui oficiante, carele este capulu autonomu alu comitatului, — carele aprope 50 ani cu credintia si stradania a servitu tronului, patriei si acestui comitat, si pentru acést'a este decorat si de Maiestatea Sea, si carele este substitutulu si oficialu-sociu alu comitelui supremu, — pen-tru vatamarea demnitătii sedriei nu l'a trasu in judecata statorita dupa §. 50. art. leg. 42 ex 1870, — ce insa va trebuu se urmeze in siedint'a proxima, — numai acelei impregiurări o putem atribui, ca comitele supremu nu a auditu cuvintele insultatore.

Videant consules! (52 si 60. art. leg. 42. 1870).

Din Bucovina, 6 Decembre n.

La cele ce vi le-amu comunicatul despre dreptu că fulgerulu din seninu venit'a arrestare a celor cinci juni teologi si cetatieni ai universitatiei cernautiene impreuna cu desfintarea societătiei academice „Arborós'a“ adaugu, ca acei tineri, si astadi — dupa dône-dieci si un'a de dile — inca se afla incarcerati si totu in acelui modu — credu ca fără exemplu in statulu austriac! — cete unulu adeca, intr'o cedula, insa la unu locu cu cete doi, trei insi incusiti de panur'a cea mai scârbósa.

Déca v'amu spusu ca modulu celu de totu severu alu arrestarei acestor teologi si alumni seminariali, cum si intemnitarea loru — că a unoru inca numai suspiciunati de óresi-care delictu politici in vestimentele loru clericale si la unu locu cu incusiti ordinari si din clas'a cea mai de josu, a consternatu atat de toti cei bine simtitori catu si pre cei cunoscatori de legile penale: completam acum si aceea, ca respectiv'a scire se respandă in curendu prin intrég'a tiéra si de-sceptă in toti cari o audira, o pro-

funda mirare si durere! — Totu insulu eschiemă: ce ore, ce crima atat de cumplita sa fi comisu acei clerici si academicici, caci atat de cu grozavie — cu gendarmi adeca, si cu hai-duci — fura arrestati si tratati că unii de din capulu locului aru fi fostu dejă condamnati in ultim'a instantia, si inca pentru o crima din cele mai grele? Dóra ca s'a constatatu dejă dupa tote formele óresi-care conspiratiune morală si fisica urdita de respectivii junii in contra statului seu guvernului, seu in contra óresi-cărei părți din societate!

Amu spusu si repetim, ca nici pe departe nu avemu scopulu a discută acum, pe cându e interrogatoriulu la rondulu seu, acelea ce se afirma prin publicu, ca aru fi adeca pecatulu respectivilor tineri incarcerati. Nu, noi nu vomu nici atinge cursulu incurărei judecatoresci. Insa dreptu óresi-care rectificare interimala a celoru faime respandite prin mai multe diarie vieneze, spunemu, ca se aseréza cu tota securitatea precum ca cele ce se respandira prin respectivele diarie, ca, junii incarcerati aru fi „sustinutu core-spundintie cu partid'a națiunale extremu-radical din Bucuresci, spre a revindecă (sic! ref.) Bucovina pentru România“ —

nu suntu nici decum adeverate. Nici macaru chiaru acelea manuntimi nu suntu tote adeverate, ce le insiră septamâna trecuta o fóie din Iasi. Ce sa dicemu inşa, déca intre multele alte siodenii, se mai vorbí si se vorbesce, ca in piyntiele resedintiei metropolitane s'aru fi aflatu dône tunuri crupice (!!!) si dône mii de pusei (!!!); ca tinerii incarcerati aru fi primitu din România 10,000 de franci spre a angajá voluntari de resbelu, si cete de acestea mai multe!

Pre catu se scie dela persoane, dela care se pote acceptă, ca cunoscu bine fapticitatea afacerei respective; apoi „crimele“ comise de acei cinci civi de universitate aru fi, ca ei, că constituitori ai comitetului societătiei academice „Arborós'a“, cetindu in foile noastre națiunali din Ardeal si Ungaria, ca ministeriulu cultelor din Bucuresci aru avé in urm'a unui votu de camera sa impartiesca 1000 de franci că ajutoriu fratiescu la societătile române din Austria, aru fi poftit, că o societate noua, de care pote ministeriulu din Bucuresci, inca nu avé sciintia, sa o considere la distribuirea acelei cuote de bani si pre dens'a societatea adeca „Arborós'a“; ce si urmă, primindu acesta societate dela ministeriulu cultelor din România 250 franci.

E lucru firescu deci, ca comitetul „Arborósei“ si multiemí ministeriului pentru acestu donu marinimosu.

Totu asiá lucru firescu este si aceea, ca terminii atat de scrisorei insinuative pentru dotarea cu óresi-care cuota din acei 1000 de franci, catu si acelei de multiamire cátro ministeriu, fura dictati de gratitudinea unoru inime române cátro unu bine-facatoriu *conatiunale*. Afara de acést'a, mai dictă acei termini juniloru academicici dela universitatea din Cernauti, scirea comuna, intonata prin tote diarele germane, ca acesta universitate „dela estrem'a margine a imperiului Austriei, spre ostu, este menita a impartasi cultura si sciintia nu numai junimei bucovinene, ci si intregei vecinatati transmagiere din spre sudu si ostu“. Va sa dica: ca si junimea studiosa din România, nu numai ca aru putea, ci aru fi chiaru de dorit, că si ea sa vina si sa studieze la nou'a universitate din Cernauti. Prin urmare, societatea academica româna „Arborós'a“ că factoru reale si legitimu alu universitatiei cernautiene cu missiunea aici respicata, — *conscia de parola si de caracterulu seu firescu si statutale*, ore ce alta atitudine si ce alte maniere formale putu ea manifesta fatia de România, decatú numai românesci?

Vide societătie academice de alte

națiunalităti, si acele, nu numai dela universitatile din pările germane si slave ale Austro-Ungariei, ci chiaru si din Cernauti; ce felu si cătu de pronuntiata, intima si activa e atitudinea acestor'a fatia de conatiunile loru, chiaru si preste hotarele geografice ale acestui imperiu!

De aru fi deci, ca manifestarea simtiului națiunalu român cátro ve-cinulu statu asisdere român, si pre-lângă acea, pre cătu scimu, in raportu amicale cu Austro-Ungaria, juniloru „arboroseni“ sa li se iee din ori si ce parte in nume de reu, si inca intr'o atare mesura grava, ca la prim'a oca-siune a acelei manifestări li se responde cu desfintarea societătiei loru, ba, chiaru si cu — „temnitia“: apoi — lasându alte momente legali si naturali de o parte — vorbele frumose despre missiunea universitatiei cernautiene, de a imbratisia acesta „alma mater“ cu dragu si juni din România, au fostu, cum amu dice, numai o cursa si inca o cursa destulu de cumplita atat pentru biét'a „Arbo-roșa“ cătu si pentru bietii ei membri! si nu scimu, dieu, de junii studiosi din România mai avé-voru doru ori bá, de o atare — „imbratisiare materna“....

Totu in acesta si in atare refles-siune aru coincide pare-ni-se si tele-gram'a, de care se vorbesce, dara — se vorbesce — ca aru fi adresat'o adeca comitetul „Arborósei“ in diu'a de 1/13 Octobre a. c. Primariului de Iassi, si care telegrama sa fi sunat: „Societatea academica „Arborós'a“ din partea detrunchiata a vechiei Moldove, esprima astazi in diu'a centenaria a uciderii lui Grigoriu Ghic'a Voda (prin turci, ref.) reverintia membrilor sei memoriei acestui domn decapitatu“.

Nu scimu, cum dicemu, ce si cătu este adeveru din acesta telegrama. Dara, déca aru si fi totu, ce se vor-besce despre dens'a chiaru si esactu, apoi, tienendu diuariile germane o atare telegrama de corespondintia in scopulu revindecării Bucovinei pentru România ori de o manifestatiune politica si indreptata in contra Austriei si Dinastiei domnitore a acestui imperiu: apoi dicu, dreptu sa marturi-sim, suntemu pré — nerodi, de a putea pricepe justeti'a unei atari pre-supunerii, mai adenci dóra si decatú nadirulu astronomicu . . . !

Coerinti'a morală si națiunala a românilor din Bucovina cu fratii de un'a si aceasi mama comună din Moldova, Muntenia, Ardélu, Ungaria, ba si de prin alte părți ale lumii, nime nu o pote negá, si nici simtiul respectivu, emanatoriu din acea co-erintia naturala, suprime. Si ca asiá se judeca si in imperiulu Austro-Ungariei, si acea, nu numai in cugetare, ci chiaru si in fapta, vediuramu, si vedem si astazi la alte popore si alte națiunali-tăti. — Polonii d. e. din Galitzia purtara intregu anulu 1872 că anulu cen-tenariu alu detrunchierei loru dela main'a-le Poloni'a, vestimente si alte semne — de doliu; si nu li se imputa din caus'a acést'a crim'a „de inalta tradare“ seu „de jignire a liniscei pu-blice“, si nici se arrestara cine-va sub cuventulu, carele lu respandescu acum foile germane despre junii academicii români din Bucovina. Ce apoi se vor-besce si se scrie, iera mai cu séma ce se vorbí si se scrise din partea ger-mânilor din Austria, atat in tem-pulu ministeriului vienesu „Hohen-warth“ cătu si dupa acea, dupa ca-tastrofa dela Sedanu, si adeca cu pri-vire la „mam'a Germania!“ căte „vi-vat, crescat, florescat nostra mater communis Germania!“ se mai „sal-amandriara“ de societătile academicice germane pe alocarea in Austria, ma-caru ca acestu imperiu fu la anulu 1866 detrunchiatu din „federatiunea germană!“ si diuarele germane, ha-nici cele de alta limba nu imputa-ri si in imputéza nici astazi acestou manifestări națiunale germane óresi-care delictu seu chiaru crima, macaru

ca, pareni-se, ca cetiramu asisi si despre gravitari cam destulu de directe si nedubitavere a germanilor din Austria spre „marea — Germania.“.....

Iéra despre magiari si boemi ce se mai dicem! n'amu putea umplea colii intregi despre cele mai strigatore manifestatiuni ale inimei lor — că sa nu dicem mai reu — in spre — afara de imperiul Austro-Ungariei? —

Nu asiá si români bucovineni; cu tóte ca ei, cum diseram in corespondintia nostra din 14/26 a tr. I. de o suta de ani, de cându se afla sub stem'a Austriei, remasera in necsu morale intimu cu fratii lor din mam'a Romania. — Nu asiá, dupa cum parte ni se asecuréza că positivu, si parte, dupa cum scim si singuri — nici junii „arboroseni!“

Numai la dis'a „corespondintia“ cu ministeriul cultelor din Bucuresci, in privintia donului pecuniare pentru societatea „Arboros'a“ si la telegram'a cea din 1/13 Octobre a. c. câtra primariulu din Iasi, de care telegrama*), cum diseram, se vorbesce, sa se reduca tóte frusele denunciatore si cornorate ale diuareloru germâne, care frase, acele diuare sustieni, ca aru fi *caus'a* desfintiarei societatatiei academicie din Cernauti „Arboros'a“ cum si a incercarei celor patru membri din comitetulu acelei societati impreuna cu presiedintele ei!

Romania.

Responsulu camerei din Bucuresci la adres'a tronului.

Mari'a Ta! Ostenii nostri au facutu din peptulu lor, scutu de apărare a drepturilor tierei. Sub conduserea vitezului lor Domnu, ei au reinviatu virtutea militara strebuna, si au sigilatu cu săngele lor, titlulu neatarnarei, titlu nestersu si imprescriptibilu in carteau vietiei poporilor!

Mari'a Ta! Natiunea româna, fiindu in stare de resbelu cu Pórt'a otomana, ostirea nostra, alata de faptu cu puternic'a armata a Imperatoretui Rusielor in contr'a inamicului comunu, urmá sa se intâlnesca pe câmpulu de onore, la óra pericolului. Acésta se intemplă din momentulu cându lupte săngeróse, facendu din Plevn'a cheia operatiunilor militare la Dunare trebuintele strategice stremutau in Bulgari'a lini'a nostra de aperare. Guvernulu Mariei Tale, trebuiá sa hotărășca, loculu si momentulu trecerei fluviului, destulu numai că acea trecere sa fi fostu ceruta de interesulu aperării tierei, si de ferirea ei de a ajunge câmpu deschis si intristatoriu alu unui resboiu ce nu a dorit, nici a provocat.

Preste Dunare că si pe malulu ei, tier'a a vediutu, Mari'a Ta, cu mândrie cum sciu sa-si faca dator'a ostensii ei. Amu avutu, Mari'a Ta, o scimu, multe si scumpe perderi! Natiunea plângere, dar' le bine-cuvintéza, si pune cunun'a neuitării pe mormintele acelor ce si-au datu vieti'a pentru tier'a loru.

Amintindu-si ca vat'r'a românescă a datu patriei pe aparatori ei, Adunarea se va grabi a vota o lege, care sa faca cu putintia sustinerea familiei in giurulu vetrei séle, chiaru déca acolo, curagiul si viteji'a voru fi lasatu golu loculu unui tata, alu unui fiu.

Mari'a Ta! Mostenitoriu alu credintie mariloru nostri domni, ca temeli'a neclintita a domniei, nu sta nu-

mai in agerimea ostirilor, ci mai cu séma in intocmirea gândului si a voiei domnului cu gândul si vointia tieri Mari'a Ta arati parere de reu ca n'ai pututu veni in mijlocul nostru spre a ne aduce Domnescu-Ti cuventu de salutare. Dar' ce salutare mai scumpa, Mari'a Ta, că vestea vitejiei ostirilor române? ce urare mai buna că scirea, ca Majestatea Sea Imperatorele Alecsandru, puternicul si lealul aliatu alu Mariei Tale, a onoratu ostirea româna, incredintându capitanului ei si Domnului român. parte mare si alăsa din gloriósele ostiri imperiale?

Dá, Mari'a Ta, déca nu ai pututu veni in mijlocul nostru, noi Te amu urmatu pretutindeni, căci tiér'a este cu anim'a acolo unde fălfăe drapelulu ei. Cá si Mari'a Ta, adunarea cugeta, simte si recunóisce ca ostirea româna si Domnulu ei trebuie sa stea pe câmpulu de onore pâna cându Mari'a Ta, cu guvernulu esitu din sinulu reprezentatiunei nationale, cumpandu impregiurarile si inspirându-Ve de sentimentulu tieri, Veti gasi ca s'a ajunsu scopulu ce adunarea v'a însemnatu. Acestu scopu este, Mari'a Ta, „aperarea tieri si asigurarea statului român, astu-feliu că la viitora pace, Romani'a sa iésa cu o positiune politica bine definita, si natiunea de sine statatore sa pôta a-si implini misiunea ei istorica.“

Multiamita Mariei Tale, sentinelă neclintita a drepturilor nostre, multiamita săngelui versatu pentru sănt'a causa, speram ca marile puteri garante suntu acum pe deplinu incredintiate ca poporul român are intr'en-sulu destula vitalitate, ca elu are consinti'a missunei sele la gurele Dunarei, si putint'a de a o indeplini.

Câtua pentru noi, mandatari ai tieri, ori cari au fostu sacrificile ce pâna asta-di ea a facutu, Te incredintăm Mari'a Ta, ca nu va pregetă a se adună, inarmata si hotarita, in giurulu stégului ei pâna in diu'a cându glasului drepturilor si intereselor Romaniei va aflá dorit'a ascultare.

Pâna atunci, adunarea, in perfect acordu, că si pâna acum, cu guvernulu esitu din sinulu ei se va occupa cu staruntia de legile ce voru fi cercute de trebuintele tieri in genere si ale armatei in parte.

Starue dar', Mari'a Ta, cu Dumnedieu si cu natiunea, pe calea isbânde binelui, a independentiei si a mărirei patriei nostre?

Strinsa cu iubire si devotamentu in giurulu Dómnii nostre, — care, alaturarea cu celealte femei române, legăduiosu ranele voinicilor cadiuti, pentru tiéra si mângele mamele si sotiele amarâte, — Adunarea României trame, chiaru pe câmpulu luptei delegatiunea ei, spre a duce Mariei Tale urare din anima si rostire de devotamentu, strigându :

Sa traiésca Mari'a Sea Carolu I, Domnitorulu Romaniei Independente!

Sa traiésca Mari'a Sea Dómna!

Sa traiésca armat'a româna!

In siedint'a camerei din Bucuresci dela 23 Novembre s'a desbatutu proiectulu de adresa. Cu ocasiunea acésta ministrulu de esterne a tienutu unu discursu pe care 'lu reproducemu dupa "U. p. A." in urmatorele:

D. ministru de esterne M. Cogalniceanu: Dloru, suntu fericiu ca onor. d. N. Ionescu a oferit u bancei ministeriale ocasiunea de a putea si ea dice cuventul seu, si totu-deodata de a respunde si d-sele.

De asta-data talentulu d-sele necontestabilu nu ne face sa avemu téma, ci din contra cu curagiul 'i voiu respunde, fiinduca d-sea a fostu predecesorele meu in ministeriulu de esterne si că astfelui va intielege ceea ce 'i voiu spune, chiaru cându frusele mele aru puté sa fia pentru altii ce-va mai obscure. D-vóstra, dloru deputati in generalu, si d. Ionescu in particularu, sciti forte bine ca nu la tribuna se tratéza cestiuile internationale, cari atingu, nu numai in

teresele tieri, dar' pôte interese ale Europei intregi. Ministeriul e datoriu a pastră discretiunea cea mai mare in cestiunile internationale, si onor. d. Ionescu, cându a fostu la ministeriul, a practicatu acésta datoria a ministrului de esterne cu talentu si prudentia, si nimeni din noi, n'amu cutezatu sa desprobâmu acea resvera ce pastră ministrulu tieri. 'Mi va permite dara d-sea, că si eu sa pastrezu acésta datoria, mai cu séma astadi cându suntemu in resbelu, cându soldatii nostri in tóte dilele suntu in lupta, mai cu séma astadi cându tota Europa dramuesce fia-care cuventu ce iese din gura acestui guvern micu alu acestei tieri mici.

Dloru, cartea verde se va publica in curendu, este sub tipariu, si acolo se va vedé, ca ceea ce noi amu facutu, nu este decât ceea ce mai inainte se incepuse, erá o fatalitate potu dice preveduta, care trebuiá sa ne conduca pâna la resbelu. Resbelul orientului n'a pututu fi oprit de Europa intréga, si nu puteam noii sa lu oprim, precum nu l'amu oprit. A trebuitu, in mijlocul acestoru mari evenimente la cari luâmu si noi parte, sa cautâmu sa pastrâmu tertiorei nostre acele institutiuni si acestu parlamentu in care astadi vorbim in deplina libertate, asiá cum nu puteau sa vorbesc parintii nostri in timpulu resbelelor anterioare dintre Turci'a si Russi'a, resbelu cari, precum sciti, faceau ca întâiu trebuiá sa sufere Romani'a si apoi Turci'a.

Eu me simtu fôrte fericit si cu deosebire multiamitu ca astadi amu pututu sa improspetezu suvenirile mele istorice cu ciatatiunile bine simtite si bine studiate ale onor. d. Missailu. D-sea ne-a spusu unu faptu positivu care s'a petrecutu in tiéra nostra cu ocasiunea tuturor resbelelor anterioare dintre Pórt'a si Russi'a, cându noi amu trebuitu sa luâmu parte la tóte acele resbele in nisce condițiuni fôrte umilitore pentru noi, incorporati la armate straine cându că voluntari, cându că mercenari, iéra nu că unu popor liberu sub drapelulu nostru. Acésta este incontestabilu, si asiá s'a petrecutu, potu dice, dela caderea statului nostru si pâna in momentulu de facia.

Dloru, cându amu declaratu independint'a amu declarat'o cu precederea unu altu votu, unei alte declaratiuni anterioare, prin care amu ruptu legamintele nostre seculare cu Inalt'a Pórt'a, si cu acésta ocasiune nu noi amu declaratu resbelulu, ci Turci'a care incepuse sa bombardeze orasiele nostre; asiá scie tiér'a, asiá scie Europa intréga; si atunci, cu ocasiunea discutiunei ce a urmatu in acésta adunare, totu onor. d. Missailu, Pantazi Ghic'a au aratatu ca ostirea aceea siediendu necontenitul dealungulu Dunarei, trebuiá sa se demoraliseze, si in adeveru la inceputu erau unii cari credeau ca o armata care de secoli nu are o istorie militara, o armata care pe atunci se vedea umilita, maltratata nu numai de către streini dar' chiaru de unii din tiéra nostra, cari credeau ca acei tierani injugati la plugu si cocosiati sub sapa, nu erau capabili sa desfasuire o bravura militara. Cu tóte acestea evenimentele petrecute in urma au dovedit u ce este acea armata si căta barbatia si vitejie este in vinele românului. (Aplause).

Dloru, sa nu diceti ca in resbelulu actualu noi trebuiá sa stâmu pe malulu Dunarei, turcii dincolo si noi dincóce, si cu tunurile nostre dela Calafatu si dela Turnu sa tramitemu bombe preste Dunare: căci atunci nu amu fi facutu decât sa aretâmu bun'a fabricatiune a tunurilor nostre si tirulu nostru mai multu séu mai putenu esactu; dar' acésta nu aru fi ridicatul moralul armatei nostre, nu aru fi aprinsu curagiul soldatului nostru, nu ne-aru fi adusu sa audim pe ostensii nostri dicendu ceea ce dicu astadi:

Suntu mândru de a purta postavulu celu rosu care se vede pe uniform'a mea, căci acelu postavu nu este vapsitul cu cármasu, ca elu este vapsitul cu săngele meu si alu fratilor meu. (Aplause).

Onor. d. Ionescu ne vorbiá de conveniunea pe care amu facut'o cu Russi'a.

Dar' ce erá acea conveniune? Erá o conveniune pentru trecerea unei armate care vine in numele hotarilor luate intr'o con-

ferintia européna că sa aplice nisce reforme in Bulgari'a si s'a crediutu pâna ieri ca in cátiva dile se va sfersi acésta executiune militara. Dar' nu a fostu asiá.

Armat'a rusiana este destulu de brava, a culesu multa gloria si in timpii trecuti că si in celu de facia, dar' cu tóte acestea a venit in facia unei alte armate, in facia armatei turcesci care desvelesce si ea o bravura atâta de mare, in cătu nici chiaru acei'a cari o comanda nu s'au asceptat la acésta, asiá precum si noi amu vediutu ca armat'a nostra a aretat unu curagiu si o bravura mai pre susu de asteptările nostre.

Ei bine executiunea militara dela inceputu s'a prefacutu intr'unu teribil resbelu. Dar' ací mi se va dice ca in acestu resbelu loculu nostru nu erá la Plevn'a. Ei bine, dloru, ori si cine a studiatu putinu situatiunea, trebuiá sa se unescă cu Domnitorulu nostru, cu marele nostru Capitanu, ca tocmai la Plevn'a erá loculu nostru, ca acolo erá cheia operatiunilor militare, acolo erá cheia nostra de aperare. Pentru acest'a nu trebuiá prea multa cunoștința militara, căci pe data ce armat'a otomana aretase atâta vitejie, cine putea crede ca Osman-pasi'a avea sa siéda că unu leu inchis in dosulu redutelor dela Plevn'a, si ca din unu moment in altulu nu erá sa iá ofensiv'a? Si cându armat'a turcesca aru fi luatu ofensiv'a, credeti ore ca declaratiunea nostra de resbelu erá de natura sa apere de Romani'a de a fi invadata de ostirile lui Osman-pasi'a?

Suntu incredintatu ca nici unul din d-vóstra nu crede acésta. Ei bine, eu amu avutu slabiciunea de a crede ca pôte aru fi cu putintia de a preveni o asemenea calamitate; dar' ori unde m'amu adresat, nu amu gasit u cea mai mica fagaduinta, de si amu pusu multa staruntia in acésta si amu aretatu consecintele funeste ale unei asemenea eventualităti, funeste nu numai intereselor nostre, dar' si intereselor a multor straini; căci in adeveru, multi proprietari, multi comercianti straini, aru fi fostu loviti. Si mi s'a disu: v'ati declaratu independenti: a-ti declaratu resbelu; de acum inainte are sa hotarasca sórtea resbelului; diplomatiá nu va dice nimicu pâna la incheierea pâcei. Atunci ne-amu intrebaturu, dea armat'a nostra, compusa de 40,000 séu 50,000 ómeni puté sa opresca pe dusmanu dealungulu Dunarei pe o intindere de 250 séu 300 leghe de hotaru? O intindere asiá de mare nu se pôte aperá de o armata de 50,000 ómeni. In adeveru, trebuiá sa se concentreze in Valachi'a mica, in Valachi'a mare, in Basarabi'a, intr'o parte a Moldovei, si astfelui tota tiér'a, erá sa fia góla de óste. Déca amu fi padit u lungulu Dunarei, fia-care punctu importantu aru fi fostu padit u de unu batalionu, ci abia de o compania. Aci, dloru, vomu face o mica indiscretiune, si acésta o facu fiindu-ca nu este ce-va diplomaticu. Armat'a nostra la Plevn'a, ostirea rusescă a totu puternica, unu altu corp de armata in Dobrogia de 150,000 ómeni, si totu a fostu frica, si nu numai la noi, ci si la o armata de 150,000 ómeni, deprinsa de 150 ani a nu avea frica, a fostu frica ca turcii pe la Calarasi aru fi pututu sa puna mân'a pe Bucuresci; si a fostu unu momentu unde ne intrebámu, déca n'aru fi bine sa ne gândim chiaru la stramutarea resedintiei guvernului, la stramutarea lucrurilor pretiose, cu tota Plevn'a iucungurata.

Asiá dar', dloru, aperarea dealungulu Dunarei nu erá cu putintia pentru noi. Si in asemenea casu, sa presupunem ca armat'a rusescă aru fi fostu batuta si Turci'a biruitore. Ei bine, cine aru fi patimitu si de asta-data? Ce pamentu aru fi fostu calcatu? Ce pamentu aru fi fostu jefuit? Ce orasie aru fi fostu arse? Aru fi fostu ale bietei Romaniei, cum au fostu in totu-déun'a, ori de căte ori a fostu resbelu intre Russi'a si Turci'a. Armat'a rusa s'aru fi retrus, dar' s'aru fi aperat u vitejesce, fia-care pasu alu retragerei ei aru fi fostu udatu cu săngele seu, inse ea s'aru fi retrus la Prutu, si acolo aru fi avutu la spate alte dôue trei armate ruse, si aru fi aperat u pamentulu rusesc. Dar' pamentul nostru dela Dunare si pâna la Prutu aru fi fostu prad'a turcilor; populatiunea nostra aru fi suferit sôr-

*) Acésta telegrama bine o caracterisă unu preotu betrânu si prea venerabile, — fatalu unui'a din academicii incarcerati. Demnulu betrânu dise: „Telegram'a ceea, nu fu altu ce va, decât o „vecinica pomenire!“ ce o cantă „Arboros'a“ lui Ghic'a Voda. Apoi acea si noi toti preotii amu facut o prin biserică: iéra bietii inchisi sunu inca candidati de preotia. — Ca acésta „vecinica pomenire!“ o cantara ei prin telegrafu; apoi si Pap'a tramite blagoslovenii si absoluțiuni prin telegrafu. Ref.

tea pe care o suferă cea din Bulgaria; popularena noastră ar fi indurată sărtea rănitilor nostri. Ve citeză numele lui Sioniu. Ei bine, majorul Sioniu a fostu tiepuști si mortu, si pusu pe redutele turcescă.

Asă dăra, fără a fi mari strategici, d.văstra că și mine recunosceti ca liniă noastră de aperare era acolo unde era totă puterea rusă, acolo unde si noi puteam avea greutatea noastră, precum amu avut-o, si v'amu spusu mai mult decât odată ca Majestatea Sea Imperatului Alecsandru, în generositatea sea, nu a statu unu moment la indoiela de a veni si a dice ca armata noastră si a facutu datoria, ca armata noastră i-a fostu de ajutoriu. (Aplause).

Mi-se face întrebarea de căci amu facutu tratatu de aliantă? Onor. d. Ionescu scie cum se facu tratatele de aliantă.

Tratatele de aliantă se facu intre națiuni care se bucura de o individualitate politică, care au intrat în rendul familiei lor mari. Russiă nu avutu sa strice tratatul de Paris; Russiă nu a declarat ca tratatul dela Paris este sfâșiat; Russiă nu a declarat ca intielege sa prefaca chartă Turciei și condițiile existentei săle. Russiă a venită că sa execute reforme în puterea unor hotăriri ale puterilor garante. De căci Russiă aru fi voită sa facă tratat cu noi, noi nu aru fi trebuită sa o facem (Aplause). Tratate vomu face atunci când sângelii eroilor nostri va fi replatit, atunci când, multiamita bravarei lor, independenția noastră, la facerea pacei va fi recunoscută, atunci independenti vomu fi si noi omeni, alaturi cu alii omeni adica națiune independentă, statu independentă alaturi cu altu statu independentă; atunci vomu face tratate. Adi ori ce tratatul amu fi facutu, aru fi fostu pote bunu pentru noi din partea unei puteri, dar nu sciu, de căci elu aru fi fostu bine vediutu si de celelalte puteri (Aplause).

Amu fostu întrebati pentru ce amu luat parte la resbel? Ei bine n'amu luat parte la resbel după indemnului nimicinu, nici după cererea rusilor. Amu facutu acăstă într-unu momentu când armata noastră se credea incapabila de către Honvedii ungurescă, într-unu momentu când armata noastră se credea de unii chiar netrebuincioșă. Ei bine, pentru ca se credea asiă si pentru ca pote si noi avem unu procesu de judecatu cu Turcia, judecată acea trebuie sa o hotarască tunulu, puscă si sabia. (Aplause) Ne-amu batutu pentru noi, ne batemu pentru noi; nu ne batemu pentru rusi. (Aplause) La inchirierea pacei vomu face si noi tratat. Turci a trebuită sa tracteze cu noi; suntemu parte beligerantă, posedamu pamentul dela ea si nu i-lu vomu dă inapoi fără tratat (Aplause prelungite). Dupa ce vomu trată cu turci, vomu face tratate si cu altii.

Dar suntemu aliați cu puternicul, cu Marele Imperator al tuturor Rusiei, pentru ca si noi, mici, avem cuvințele noastre de disu in Orient; si noi trebuie sa avem inima pentru coreligionarii nostri. Nu mai putem permite că de a lungul Dunării sa fia cetăți turcescă, care se bombarde orasiele noastre deschise si sa aduca pe pamentul nostru acea stare miserabilă care este in Bulgaria (Aplause).

D-lor, facu apel la d.văstra, e cu neputintia ca d.văstra, unul chiaru dintre d.văstra sa aiba astăzi pasiuni ori contră acestei bance ori contră mea personală ori contră vre-unu din colegii mei; astăzi când suntemu in fată unei situatiuni cea mai critica, dar totu-deodata cea mai plina de vizitoriu. Nu totă puterile au incuiat treurea Dunării, cu totă acestea din momentul ce armata noastră a păsătu dincolo, — si aci ier' o indiscretiune — din acelu momentu omenei in dreptu ne diceau: a-ti treceutu; vizitorul va dovedi de căci a-ti facutu bine său nu: bateti-ve bine (Aplause).

Asă este, se compătează in totu-dénăua cu acei cari se batu bine, si sângelii vitezilor care ușa pamentul este sângelii mucenilor, si sângelii mucenilor a datu omenirei religiunea creștină! Sângelii soldaților nostri au sa facă România (Aplause).

Uitatine pe noi: după pace veti face cu noi ce veti voi, ne veti tramite la Văcărescu, veti inființa chiaru pedepse cu moarte numai in contra noastră. Dar' acum, in numele tierii declarăm ca nu primim bilulu de indemnitate: nu-lu cerem; consciinția noastră, détoria către tiéra ne impunea sa facem ceea ce amu facutu. Au socotită ca patem sa simu surdi, muti, orbi la acele victime care au cadiutu pe câmpul Bulgariei, alu caroru sânge rodescă ogorele bulgarilor? Nu ne credeti asiă de iosu. Amu lucratu totă vietă noastră pentru România. Angajându armata noastră in luptă ne-amu facutu datoria către tiera. Nu cerem dasini; cerem dreptate; nu ne judecati astăzi, căci evenimentele nu remânu aci unde suntu astăzi. Nu ne cereti tractatul de aliantă. Mai susu de cătu tractatul de aliantă amu facutu: amu arestatu lumii ca descendentei lui Traianu suntu aceiși si suntu vii (aplause) si acăstă e destulu.

Mai târziu veti fi pusu in poziune sa auditi mai multu dela noi si atunci veti fi in poziune sa fiti multu mai buni pentru noi. Astăzi nu venim de cătu a ve dice: Nu slabiti cea ce face armata noastră; nu aratati astăzi ca suntu osebiri de opinii; aratati ceea ce dice Domnul, ca suntet români si hotariti sa faceti fiecare ceea ce facu soldații nostri inaintea Plevnei. (Aplause prelungite).

Varietăți.

* * * Prelegeri. Onor. Membri ai "Reuniunei sodalilor români," suntu poftiti pe Duminica la orele 4 d. a. in localul Reuniunei Poschengasse Nr. 28, unde domnul N. Petru-Petrescu va incepe unu ciclu, de prelegeri, din Istoria.

Bursă de Viena.

Din 30 Novembre (12 Dec.) 1877.	
Metalicele 5%	63 90
Imprumutul nat. 5% (argint)	67 —
Imprumut. de statu din 1860	113 —
Actiuni de banca	805 —
Actiuni de creditu	209 50
London	119 50
Oblig. de desdaunare Ungurescă	78 50
" " Temisiorene	77 75
" " Ardeleanescă	76 25
" " Croato-slavone	85 —
Argintul	105 60
Galbinu	5 64
Napoleonu d'auru (poli)	9 57
Valută nouă imperiale germană	59 —

Nr. 160.

Concursu.

Devenindu vacanta parochială gr. or. de clasă III din comună Frau'a în tractul protopresbiteralu alu Mediului, pentru intregirea acestei parohii prin acăstă se publică concursu până la 22 Decembrie st. v. a. c.

Emolumentele suntu:

- Casa parochială, curte, gradina cu edificiile necesare economice;
- 17 jugere pamentu dintre cari 10 suntu de fenatiu si 7 aratoriu. Contributiunea pentru canonica portiune se solvesc dela biserică.
- Dela 95 familii căte ună di de lucru dela cei cu carulu, si căte două dile dela cei cu palmă.
- Venitele stolare indatinate si fisate prin sinodul protopresbiteralu.

Doritorii de a ocupă acăstă parochia au a-si asterne concursele loru instruite conformu dispositiunilor statutului organicu la subsrisulu până la terminul mai susu indigitatu.

Siarosiu, 17 Novembre, 1877.

In contilegere cu comitetul parochialu.

Dionisius Chendi m. p.

3—3

Concursu.

Pentru ocuparea statiunii de pa-

rochii in parochia de classă a III-a din Rogozu in protopresbiteralu grecoc-oriental alu Solnociului alu II. prin acăstă se scrie concursu in urmă ordinatiunei preavenerabilului consistoriu archidiecesanu din 3 Novembre Nr. 2822 ex. 1877 cu terminu până la 21 Decembrie a. c. st. v.

Emolumentele suntu:

- Dela 250 familii 40 xr., de familia, dau o suma de 100 fl. v. a.
- Portiunea canonica in marime de de 2 jugere 323 stângeni aratoriu si fenatiu, sub Nr. topograficu alu cartiei funduarie 333 dau unu venit anual de 26 fl. v. a.
- Tacsele stolare computate dau o suma de 154 fl. v. a.

Aceste totă computate dau unu venit anual de 280 fl. v. a.

Doritorii de a ocupă acăstă parochia au de a-si asterne concursele loru instruite conformu statutului organicu si dispositiunilor provisorie sinodali din anul 1873 pentru regula parochielor in archidiecesă noastră transilvana, la subsrisulu oficiu protopresbiteralu până la terminul mai susu aratatu.

Cupsieni in 17 Novembre 1877.

In contilegere cu comitetul parochialu.

Samuil Cupsi'a m. p.
3—3

Nr. 221

Concursu

Pentru intregirea parochiei vacante de a III clasa Minthi'a cu filia Besanu in protopresbiteralu Devei, se scrie prin acăstă concursu cu terminul până in 20 Decembrie st. v. a. c.

Emolumentele suntu:

Casă parochială cu gradină,
Dela 85 numeri de casa, birulu in naturalie a ună mesura de cucuruza sfaramatu si stolele usitate.

Concurrentii vor avea a-si asterne suplicele loru instruite in sensul statutului organicu si a dispositiunilor sinodali la subsrisulu până la terminul mai susu semnatu.

Dev'a, 20 Novembre, 1877.

In contilegere cu comitetul parochialu.

Ioanu Papiu m. p.
3—3

Nr. 111. — 1877.

Concursu

Pentru ocuparea parochiei vacante de clasă III-a Blasiu protopresbiteralu Ternavei-inferiore, se scrie concursu in urmă ordinatiunei prea Ven. Cons. archiepscopu de dto 10 Novembre Nr. 2864—1877 cu terminu până in 8 Ianuariu 1878 st. v. c. când va fi si diu'a de alegere pre lângă urmatorele emolumente:

- Casa cu dăoue incaperi, curte si gradina, precum si alte superedicate necesare de economia
- Portiune canonica de 14 jugere dintre care 10 jug. aratoriu 4 jug. cositura.
- Dela 160 familii căte o ferdela de cucuruza in bōmbe.
- Venitele stolare statorite de sindicul protopresbiteralu.

Totă aceste computate in bani dau unu venit anual de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupă acăstă parochia au a-si asterne concursele loru instruite conformu dispositiunilor stat. org. la subsrisulu până la terminul mai susu amintit.

Deagu 22 Novembre 1877.

In contilegere cu comitetul parochialu.

Danielu de Tamasiu,
3—3

Redactoru respunditoriu: Nicolau Cristea.

Edictu.

Melitonu Haid'a, din comună Lo- manu cerculu S. Sebesului si-a para situ legiuța sea socia Iudit'a nascuta Ioanu Barbu din Petrifaleu cerculu același, trecentu in România mai bine unde se află si fără de a dă vre-un semn de viață in intervalul acestă se cîteză prin acestu edictu a se prezentă inaintea subsemnatului foru matrimonial in restempu de unu anu si o di dela datulu de iosu, ori in persoana, ori prin unu imputernicitu alu vortialu urditu de soci'a sea prin in dus'a dto 20 Iuliu 1877 se va perfrânta si decide si in absentia lui conformu prescrizelor bisericei noastre.

S. Sebesiu, 23 Novembre 1877.
Scuinul protop. gr. res. că foru matrimonial.

Ioanu Tipeiu,
protop.

1—3

Nr. 920. — 1877.

Publicațiune.

Deoarece arendatorii morei comunei Sadu, cu 3 petri, nu au coresponzabilimentelor contractuali, se va relicită arendă acestei mori pe spele si risicul fostilor arendatori, Dumineca in 16 Decembrie 1877 st. n. la 11 ore din di in cancelaria comunei din Sadu.

D. licitanti au a depune unu valiu după arendă vechia de 1600 fl. cu 10%.

Sadu, in 4 Decembrie 1877.

2—3 Oficiul comununal.

Publicare de licitație.

Comuna biserică gr. or. din Resnovu după ce si-au primit aprobațile necesare dela autoritate mai înalte competenți, — in diu'a de 18/30 Decembrie 1877 la 10 ore a. m. va vinde prin licitație verbală publică, padurea de fagă de pre muntele bisericăi Baiu său Dihamu aflată in România districtulu Prahovă.

Condițiile de licitare precum si alte esplițări se potu capătă si respective vedea in scola româna de aici, unde se va tineea si licitația.

Resnovu in 12/24 Novembre. 1877.

3—3 Comitetul parochialu.

Depunerile de capitală pentru fructificare

se primesc la institutulu subseminat

a) pe lângă anunțarea radicării in sensul statutelor cu 6% interese

b) sub condițiune de a se anunță institutului radicare depunerii la 3 luni inainte cu 6 1/4 % interese;

c) sub condițiune de a se anunță institutului radicare depunerii la 6 luni inainte cu 7% interese.

Interesele incep in diu'a, care urmează după diu'a depunerii, si incetează cu diu'a premergetoriiile dilei, in care se radica depunerea cu acelu adausu inse, că numai după acele capitale se dă interese, cari stau depuse la institutul celu putinu 15 dile.

La dorintă deponentul se potu stabili in diu'a depunerii capitalului si condițiuni speciale de esolvire, cari se insenă apoi in libelu si in carte depunerilor institutului. In atare casu restituirea depunerii urmează după aceste modalități speciale.

Depunerile tramește prin posta pe lângă comunicarea adresei deponențului se rezolvă totu de ună in diu'a primirei.

Asemenea se potu efectua prin posta anunțări si radicări de capitală.

Sibiu, 29 Novembre 1877.

"ALBIN'A",

Institutu de creditu si economii
in Sibiu.